

Katja Brandis

Jaguaru deivė

Jaguaru
deivè

Versta iš
Katja Brandis
DIE JAGUARGÖTTIN
Arena Verlag GmbH, Würzburg, 2022

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios
bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Katja Brandis
© Viršelis ir iliustracijos, Claudia Carls
© *Arena Verlag GmbH, Würzburg, Deutschland, 2022.*
www.arena-verlag.de
Pirmą kartą 2022 metais vokiečių kalba pavadinimu *Die Jaguargöttin* Vokietijoje išleido *Arena Verlag GmbH*.
Lietuvių kalba išleista susitarus su *Arena Verlag GmbH*,
Viurzburgas, Vokietija.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2025
© Leidykla „Niekio rimto“, 2026

ISBN 978-609-441-987-4

Katja Brandis

Jaguarų deivė

Iliustravo Claudia Carls
Iš vokiečių kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

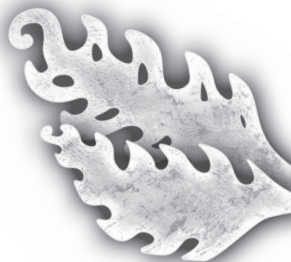

Vilnius
2026

*Skiriu Frankui,
žodžio meistrui*

PRIEŠ TŪKSTANTJ METŲ,
O GAL IR DAUGIAU

TOLIMOJE TOLIMOJE ŠALYJE,
KURIĄ DABAR VADINAME JUKATANU

PROLOGAS

Tiesą sakant, jis mieliau medžiodavo naktį, kai juodas kailis padėdavo pasislėpti. Tuomet kapibaros nespėdavo jo pamatyti ir šis jau po kelių akimirkų ant liežuvio pajusdavo jų karštą kraują. Bet šianakt kapibarų neradęs turėjo bastytis dienos šviesoje.

Nusprendė prisėlinti arčiau žmonių gyvenvietės ir per mišką vedančių ištryptų takų. Dar atsargiau nei paprastai perbėgdavo iš vieno šešėlio į kitą, saugodamasis, kad niekas nepamatytų. Prieš apsigręždamas jis pastebėjo kai ką keisto. Du vyrai su pjūklų darbavosi prie medžio: džiyrino virš tako palinkusią storą šaką. Trečias sargybą einantis vyras atrodė sunerimęs. Ką gi tai galėtų reikšti? Akivaizdu, kad malkų jiems nereikėjo, nes šaka taip ir liko vietoje.

„Manęs tai nedomina. Ne mano reikalas“, – pagalvojo jis ir nusprendė laimikio pasidairyti prie upės – galbūt ten geriau seksis. Atogrąžų miške buvo drėgna ir karšta, saulė kabėjo aukštai danguje ir jis troško atsivėsinti.

Tokiu metu kaimanai šildydavosi ant kranto, taigi vertėjo išmėginti laimę su jais. Tiesa, tie turėjo daugybę šiurpių dantų, tad žmogišku pavidalu jis laikydavosi nuo jų atokiai. Bet būdamas pantera juos įveikdavo. Jei tik nepristigdavo greičio. Jei pirmas juos sučiupdavo.

Tas dičkis kaimanas tįsojo reikiamoje padėtyje. Netrukus užvirs grumtynės. Bet prieš tai jis dar įsiklausė į save ir pabandė nustatyti, ar roplys nėra miškų bastūnas, kaip jis pats. Pojūčiai patvirtino, kad ne. Puiku!

Iš alkio suko pilvą, bet dar labiau kankino įniršis. Įniršis dėl to, ką pasakė brolis, dėl to, kaip tasai ištarė žodį „vienišius“. Bet kas gi čia blogo? Juk jis nieku gyvu nepalikytų bėdoje gaujos narių! Na ir kas, kad mėgsta medžioti vienas? Juodosios panteros nevaikšto būriais!

Kada nors jis parneš namo riebę laimikį ir jiems parodys!

Įtūžęs jis tapo neatsargus. Kol prisėlino prie kaimano ir užtvėrė kelią prie vandens, tas jį pastebėjo ir išžiojęs nasrus pagrasino. Vis dėlto jis puolė ropį ir pamėgino prispausti savo kūnu. Galingi raumenys dirbo visu pajėgumu, iltys smigo į šarvus, šiuos pradūrė ir sugriebė padarą.

Kaimanas įnirtingai spurdėjo ir švaistėsi uodega, į šalis tiško vanduo. Tas nelemtas gyvis buvo milžiniškas! O jis netinkamoje vietoje suleido dantis, tad negalėjo iškart jo sudraskyti.

Taigi greitai paleido kaimaną, kad sučiuptų jį iš naujo, šįkart jau už galvos. Tai buvo antra klaida. Roplys nebandė sprukti, priešingai, griebė jį dantimis už priekinės letenos. Skausmas nutvilkę visą kūną.

„Turiu jį pribaugti. Tuoju pat! Antraip man pačiam galas.“

Nepaisydamas skausmo šoko ant kaimano ir suleido dantis.

Bet šis nė nemanė pražioti nasrų, dar stipriau įsikando, veikiausiai ketindamas nusitempti užpuoliką į vandenį ir paskandinti. Jis juto, kaip roplio dantys sminga ir plėšo mėsą.

Bet dabar jau jis buvo viršuje, tad galėjo kaip reikiant sugriebti auką. Tvirti žandikauliai susirakino ir kaimanas apmirė. Krimstelėjo dar porą kartų ir to užteko. Roplys – beveik tokio pat ilgio kaip jis pats – sustingo jo nasruose.

Bet vis vien neištraukė tų prakeiktų dantų! Deja, kai medžioji vienas, tau niekas nepadeda. Jis buvo nuklydęs per toli į mišką, kad ką nors prisišauktų. Tačiau į galvą šovė mintis.

Įsitikinęs, kad priešininkas negyvas, paleido jį ir persikeitė į žmogų. Ne itin mėgo šį pavidalą, bet galbūt tokiu būdu išsigelbės. Įgijęs rankas pagriebė netoliese gulinčią šaką, išspraudė kaimanui tarp dantų ir pamėgino jį pražiodyti. Bet patrešusi šaka lūžo, ant jos šmirinėjusios kelios skruzdėlytės išsigandusios spruko. Prie upės medyje tupintys varniniai grifai susidomėję stebėjo įvykius. „Nė nesvajokit, – mintyse tarė jis. – Šiandien jums nepasisekė!“

Bet grifams atrodė kitaip. Jie nusileido nuo medžio ir ėmė žirglioti aplinkui. Pora jų, nutolę vos per panteros ilgį, triukšmingai ginčijosi, nenuleisdami nuo jo akių. Kitiems kaimanams irgi neprasprūdo pro akis, kad čia vyksta kai kas įdomaus. Ropliai buvo atsargūs, bet jis žinojo, kaip greitai šie gali judėti, kai apsisprendžia pulti.

Stipriai sukandęs dantis jis nusitempė grobį tolėliau ir susirado upelio išplautą pagali. Su šiuo pavyko pasiekti tikslą.

„Jaguarų deivė“ – pirmoji vokiečių rašytojos Katjos Brandis (g. 1970 m.) dviejų dalių serijos paaugliams knyga kviečia skaitytojus pasinerti į daugiau nei prieš tūkstantį metų nutikusių įvykių sukurį. Kūrinyje pasakojama apie Pietų Amerikos džiunglių bastūnus ir paslaptingus dievus, šaunius nuotykius, netikėtus pavojus ir ypatingas bastūnų gyvenimo detales. „Jaguarų deivėje“ pasakojami įvykiai bus tęsiami knygoje „Panterų dievas“. Bestseleriais tapusių fantastinių knygų apie miškų ir jūrų bastūnus autorė Katja Brandis gyvena Miunchene kartu su vyru, sūnumi ir trimis katėmis – viena iš jų labai panaši į pumą. Rašytojai itin rūpi gyvūnų ir gamtos gerovė. Aplinkosaugos tema svarbi visoje Katjos Brandis kūryboje.

Leidyklos „Niekio rimto“ išleistos rašytojos Katjos Brandis knygos:

Serija „Miškų bastūnai“

„Miškų bastūnai. Kerago metamorfozė“

„Miškų bastūnai. Pavojinga draugystė“

„Miškų bastūnai. Holės paslaptis“

„Miškų bastūnai. Svetimos džiunglės“

„Miškų bastūnai. Priešo pėdsakai“

„Miškų bastūnai. Keršto diena“

Serija „Jūrų bastūnai“

„Jūrų bastūnai. Pavojingos būtybės“

„Jūrų bastūnai. Nuotykiai su Šare“

Redaktorė Renata Ustilaite
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Andra Paplauskaitė
Tiražas 1000 egz.
Išleido leidykla „Niekio rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Nauja „Miškų bastūnų“ ir „Jūrų bastūnų“ autorės istorija

Pasaulyje egzistuoja ypatingos būtybės – pusiau žmonės, pusiau laukiniai gyvūnai, gebantys keisti pavidalą. Juos vadina miškų bastūnais, o Elamono džiunglių karalystėje garbina kaip dievus. Viena iš jų – jaunoji jaguarų bastūnė Kitana. Ji kartu su savo šeima nerūpestingai gyvena šventykloje, tačiau vieną dieną netikėtas sąmokslas sugriaua gražų ir saugų Kitanos pasaulį. Merginai tenka bėgti į laukines džiungles. Ten ji ieško pagalbos pas panterų bastūnus, kurie gyvena kaip laukiniai žvėrys ir nepasitiki nei žmonėmis, nei jaguarų dievais. Kitana sutinka nesutramdomą ir nenuspėjamą Eką iš panterų bastūnų klanų. Jos laukia kur kas didesni iššūkiai, nei tikėjosi...

**Kvapą gniaužiantys nuotykių laukinėse Pietų
Amerikos džiunglėse nukels jus tūkstantmečių
atgal į burtų ir paslapčių pilną pasaulį!**

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-987-4

9 786094 419874